

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 144.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tur, eandem naturam esse declararent, quæ autem singularem numerum excederent, personarum proprietatem, quæ in vnam essentiam colligeretur, indicarent. Etenim varias ac dissidentes naturas docere, Gëtilitium est: vnam autem personam seu hypostasim, Iudaicum. At personas in sanctam Trinitatem dilatare, atque in vnam essentiam colligere, rectissimum ac verissimum dogma est.

Eutonio Diacono. 144.

Mat. 13. Illud, Alius centum, alius sexaginta, alius triginta, virginitatem & continentiam & matrimonium significare potest. Potest etiam rursus animæ institutionem & corporis ministerium, & pecuniarum largitionem designare. Maius enim ac præstantius est animæ salutem afferre, quam per corpus ministerium præstare, aut etiam pecunias largiri. Illud enim cum laboribus ac sudoribus efficitur: hoc autem ex rebus externis & aduentitiis præstat.

Palladio Diacono. 145.

Ne dum per inficiationem id aucuparis, ut minime errasse videaris, in aliud peccatum incidas (nemo enim malo malum curat, incredibilis enim cuiusdam absurditatis hoc quidem etiam apud externos ac prophanos esse cõsetur:) verum per penitentiam allata peccato medicina in eum statum te adducas, ut non iam amplius pecces.

Casio Scholastico. 146.

Tu quidem pecuniarum atque opum desiderio teneri videris, & quia incurabili morbo laboras, excusationemque huius culpe captas, Demosthenem, (qui his verbis usus sit, Opibus autem ac pecuniis opus est: ac sine iis, nihil eorum, quæ in re sunt, fieri potest) aduersus nos armis instruxisse, ut qui inuicti Oratori reluctari minime audeamus. Ego vero, quoniam tu in multis quidem tuis verbis merito pau-

ράσεων ιδιότητος τῆς εἰς μίαν ὕσιν συναναγομένης. πῶ μὲν γὰρ ἀφορρῶς φύσεως ὑποπτεῖται, ἑλληνικόν. τὸ δ' ἐν παρῶσιν, ἡρωῦ μίαν ὑπόστασιν, ἰσθαίκον. τὸ δὲ πλατυῶντα εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα τῆς ὑποστάσεως εἰς μίαν ὕσιν συνάγειν, ὀρθότατόν ἐστι καὶ ἀληθέστατον δόγμα.

Εὐτονίῳ Διάκονῳ. ρμδ.

Τὸ, Ὁ μὲν ἑκατόν ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τεράκοντα, δύναται ἰδῆ τὴν παρθενίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὸν τιμῶν ἰσθμὸν μινύειν. δύνανται δὲ καὶ τῆς ψυχῆς τὴν διδασκαλίαν, τῆ δὲ σώματος τὴν ἀσκησίαν, τῆ δὲ χρημάτων τὴν ἔπιδοσιν διηλοῦν. μᾶλλον γὰρ ἐστὶ τὸ σώζειν ψυχὴν, τῆ ἀσκήσεως τὴν διακονίαν πληροῦν. ὡσαύτῃ καὶ αὐτῆς τῆς τῆς χρημάτων χρησιμότητος ἢ μὲν γὰρ μετ' ἰδρώτων καὶ πόνων γίνεται. ἢ δὲ σὺ τ' ἔξωθεν παρουσίαν πληρῆται.

Παλαδίῳ Διακόνῳ. ρμε.

Μὴ τῆ ἀρνήσει τὸ μὴ ἐσφάλασαι δοκεῖν θηρώμενος εἰς ἄλλο σκεπτός πλημὲλημα. οὐδεὶς γὰρ κακῶ τὸ κακὸν ἴσται. ὑπερβολὴ γὰρ ἀπειρίας τοῦτόγε, καὶ παρὰ τῆς ἕξασθαι εἶναι κέκριται. ἀλλὰ τῆ μετριοῦ τοῦ πλάσματος ἰσθαίμενος, εἰς τὸ μηκέτι ἀμαρτάνειν κατὰ σπουδὴν σουτόν.

Κασίῳ Σχολαστικῷ. ρμς.

Αὐτὸς μὲν ὡς ἐδικας χρημάτων ἐρῶν, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἀνηκέτω νοσήματι κεραιτῶσαι δόλοισι τε τῆ ποιήσεως πλάσματος θηροῦ τὸν Δημοσθένειν εἰρηκότα, δὲ εἰ δὲ χρημάτων, καὶ ἀπὸ τῶν οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῆ δεινότητος ἐφαπικένοι. ὡς ἀπαιτεῖν οὐ πολμῶσιν ἀμάχωρήτοισι. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ σοῦ μὲν τοῖς πολλοῖς λόγος εἰκότως ὀλίγος. τῆ δὲ ῥήτορος πολὺς, ἅτε ἐν τῷ πικρῷ